

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ບົດທຳໜຶ່ງຮ້ອຍສີ່ສິບແປດ

ເປີດເຜີຍຕາຕະລາງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ: ນິມິດຂອງຮາບາກຸກ ແລະ ຄວາມຝັນຂອງມິນເລີ

Jeff Pippenger

2024-03-20

ການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ຊຶ້ງໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍນິມິດເຖິງແມ່ນ້ຳອູໄລ

ນັ້ນແຫຼະແມ່ນສິ່ງທີ່ໃນທັງໝົດໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເທິງແຜ່ນຈາລຶກສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກຸກ.

“ແຊກປະສານຢູ່ກັບຄຳພະຍາກອນທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າໃຊ້ກັບເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ມີຄຳສອນທີ່ໄດ້ຈັດໄວ້ໂດຍສະເພາະໃຫ້ເໝາະກັບສະພາບແຫ່ງຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈແລະການຄອຍຖ້ຳຢ່າງລຸ້ນລະທຶກຂອງເຂົາ ແລະເປັນການໝູນໃຈໃຫ້ເຂົາຄອຍຖ້ຳດ້ວຍຄວາມອົດທົນໃນຄວາມເຊື່ອວ່າສິ່ງທີ່ບັນດາເຮົາໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອໃຈຂອງເຂົາ ໃນເວລາອັນສົມຄວນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຊັດ.”

ໃນບັນດາຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້ ມີຄຳພະຍາກອນໃນ ຮາບາກຸກ 2:1–4 ວ່າ:

“ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍື່ນຢູ່ເທິງຍາມເຜົາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຈະຕັ້ງຕົນຢູ່ເທິງຫໍຄອຍ ແລະຈະຄອຍເຜົາເບິ່ງວ່າພຣະອົງຈະກ່າວຫຍັງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບຢ່າງໃດເມື່ອຖືກຕິດຕຽນ.

ແລ້ວພຣະຢາວໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະກ່າວວ່າ, ຈົ່ງຂຽນນິມິດນັ້ນໄວ້

ແລະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຊັດເທິງແຜ່ນຈາລຶກ ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ອ່ານມັນຈະແລ່ນໄດ້.

ເພາະວ່ານິມິດນັ້ນຍັງມີໄວ້ສຳລັບເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ໃນຕອນສຸດທ້າຍມັນຈະເວົ້າ ແລະຈະບໍ່ມີສູາ:

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຊັກຊ້າ ກໍຈົ່ງຄອຍຖ້ຳມັນ; ເພາະວ່າມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ ມັນຈະບໍ່ຊັກຊ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ອ່ານຂຶ້ນນັ້ນບໍ່ຊອບທຳໃນຕົນເຂົາ:

ແຕ່ຄົນຊອບທຳຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ.”

ນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນປີ 1842 ຄຳແນະນຳທີ່ຖືກປະທານໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນນີ້ທີ່ວ່າ “ຈົ່ງຂຽນນິມິດນັ້ນໄວ້

ແລະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເທິງແຜ່ນບ້າຍ ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ອ່ານມັນຈະແລ່ນໄດ້” ໄດ້ຊັກນຳ Charles Fitch

ໃຫ້ຈັດກຽມແຜນພາບຄຳພະຍາກອນເພື່ອອະທິບາຍນິມິດໃນພຣະທຳດານເຢືອນ ແລະ ພຣະນິມິດ.

ການຈັດພິມແຜນພາບນີ້ຖືກມອງເຫັນວ່າເປັນການສຳເລັດຂອງພຣະບັນຊາທີ່ປະທານແກ່ຮາບາກຸກ.

ແຕ່ໃນເວລານັ້ນ ບໍ່ມີໃຜສັງເກດເຫັນວ່າ

ໃນຄຳພະຍາກອນດຽວກັນນັ້ນໄດ້ສະແດງເຖິງການຊັກຊ້າທີ່ເບິ່ງບາກົດຢູ່ໃນການສຳເລັດຂອງນິມິດ—ນັ້ນຄືເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້ຳ. ຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງ ຂໍພຣະຄຳນີ້ໄດ້ບາກົດວ່າມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ:

“ເພາະວ່ານິມິດນັ້ນຍັງຄອຍເຖິງເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ເມື່ອຮອດວາລະສຸດທ້າຍ ມັນຈະເວົ້າ ແລະຈະບໍ່ມີສູາ; ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຊັກຊ້າ ກໍຈົ່ງຄອຍມັນ; ເພາະວ່າມັນຈະມາແນ່ນອນ ມັນຈະບໍ່ຊັກຊ້າ....

ຄົນຊອບທຳຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ.” The Great Controversy, 391, 392.

ແຜ່ນຈາລຶກສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກຸກ ໃນທາງຄຳພະຍາກອນແລ້ວ ແມ່ນພະຍານສອງຄົນ. ຕາມພຣະຄຳພີພະຍານສອງຄົນຕ້ອງຖືກນຳມາຮ່ວມກັນເພື່ອສະຖາປະນາຄວາມຈິງ.

ແຕ່ຖ້າເຂົາບໍ່ຍອມຟັງທ່ານ, ຈົ່ງພາອົກຄົນໜຶ່ງຫຼືສອງຄົນໄປນຳທ່ານ,

ເພື່ອວ່າໃນບາງກອງພະຍານສອງຫຼືສາມຄົນ ທຸກຖ້ອຍຄຳຈະໄດ້ຮັບການຍື່ນຢັນ. ມັດທາຍ 8:16.

ເມື່ອນຳຕາຕະລາງສອງອັນຂອງຮາບາກຸກ (ແຜນພັງຂອງຜູ້ບຸກເບີກປີ 1843 ແລະ 1850) ມາຊ້ອນທັບກັນ ມັນກໍຍື່ນຢັນຄວາມຈິງທັງໝົດທີ່ເປັນ “ເພັດພອຍ” ໃນຄວາມຝັນຂອງມິນເລີ. ຄວາມຜິດພາດຂອງປີ 1843 ທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຕາຕະລາງອັນທຳອິດ ເມື່ອນຳໄປຊ້ອນກັບຕາຕະລາງອັນທີສອງ ກໍສະຖາປະນາ “ເວລາຄອຍຖ້ຳ” ຂອງນິມິດ. ມິນເລີ (ຜູ້ຍາມເຊິ່ງເປັນສັນຍະລັກໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ) ໄດ້ຖາມວ່າ

ທ່ານຄວນຈະກ່າວຫຍັງໃນລະຫວ່າງການໂຕ້ຖຽງແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງທ່ານ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍິນຍັງເທິງຍາມເຜົ່າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຈະຂຶ້ນໄປຍິນເທິງຫໍຄອຍ ແລະຈະຄອຍເຜົ່າເບື້ອງວ່າ
ພຣະອົງຈະກ່າວອັນໃດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບຢ່າງໃດເມື່ອຖືກຕັກເຕືອນ. ຮາບາກຸກ 2:1

ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງໃຫ້ມົນເລືຊຽນນມິດນັ້ນໄວ້, ແລະໃນຄວາມຜັນຂອງລາວ
ລາວໄດ້ວາງຫົບຫົບນັ້ນຈົນມິດນັ້ນໄວ້ເທິງໂຕະຢູ່ກາງຫ້ອງຂອງລາວ.

ແລະພຣະອົງຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ຈົ່ງຂຽນນມິດນັ້ນ ແລະຈົ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເທິງແຜ່ນຈາລຶກ
ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ອ່ານມັນຈະໄດ້ແລ້ວ." ຮາບາກຸກ 2:2

ຕາຕະລາງຕ່າງໆໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງໄລຍະເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ ແລະ ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ.

ເພາະນມິດນັ້ນຍັງມີໄວ້ສຳລັບເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ໃນບັນຍາຍມັນຈະກ່າວອອກ ແລະຈະບໍ່ມີສາ:
ເຖິງແມ່ນມັນຊັກຊ້າ ກໍຈົ່ງຄອຍມັນເຖິງ; ເພາະວ່າມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ ມັນຈະບໍ່ຊັກຊ້າ. ຮາບາກຸກ 2:3.

ຈາກນັ້ນ ຄົນສອງຈຳພວກທີ່ຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈຳ ໂດຍອີງໃສ່ການເພີ່ມເພີດຂອງຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສະເໜີໄວ້.

ເບື້ອງແມ່, ຈົດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຕົວສຽງນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຢູ່ໃນຕົນເຂົາ;
ແຕ່ຄົນຊອບທຳຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ຮາບາກຸກ 2:4.

ຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກຈະຖືກສຳແດງໃຫ້ບ້າກົດໂດຍຂະບວນການທົດສອບໃນພຣະຄຳພີດານເືອນ ບົດທີ
12.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ດານເືອນ ເອຢີ, ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າເຖິງ; ເພາະຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກປົດໄວ້ ແລະ
ປະທັບຕາໄວ້ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ. ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດ, ແລະ
ຖືກທົດລອງ; ແຕ່ຄົນອະທຳຈະກະທຳຄວາມອະທຳຕໍ່ໄປ: ແລະ ບໍ່ມີຄົນອະທຳຄົນໃດຈະເຂົ້າໃຈ;
ແຕ່ຄົນມີບັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ. ດານເືອນ 12:9, 10.

"ຜູ້ມີບັນຍາ" ໃນພຣະທຳດານເືອນ ແມ່ນພົມມະຈາລືຜູ້ມີບັນຍາໃນພຣະທຳມັດທາຍ ບົດທີຊົ່ວຫ້າ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກນັບວ່າຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ,
ແລະຄົນອະທຳແມ່ນພົມມະຈາລືຜູ້ທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນຄວາມຈອງຫອງ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງຄວາມຜັນຂອງມົນເລື,
ເພັດພອຍເປັນຕົວແທນຂອງນ້ຳມັນໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາລືສິບຄົນ, ຊຶ່ງແມ່ນຂ່າວສານນັ້ນ.

"ພຣະເຈົ້າຖືກລົບຫຼ່ຽມເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ຮັບເອົາການສືບສານທຶພຣະອົງຊົງສົ່ງມາຫາພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງປະຕິເສດນ້ຳມັນຄຳອັນພຣະອົງປະສົງຈະເຫລົ່າໃນຈົດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ເພື່ອໃຫ້ຖືກຖ່າຍທອດຕໍ່ໄປຫາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມມັດ. ເມື່ອຄຳຮ້ອງຈະມາວ່າ, 'ຈົ່ງເບີ້, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ;
ຈົ່ງອອກໄປພົບທ່ານ,' ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບນ້ຳມັນບໍ່ລົງສຸດ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖະນຸກະໜອມພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄວ້ໃນໃຈຂອງຕົນ ຈະພົບວ່າ
ເໝືອນດັ່ງພວກຍິງພົມຈັນທຶງຈຳ ພວກເຂົາບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະໄປພົບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ.
ໃນຕົວພວກເຂົາເອງ ພວກເຂົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບນ້ຳມັນນັ້ນ ແລະ ຊີວິດຂອງພວກເຂົາກໍ່ພິນາດລົງ."
Review and Herald, July 20, 1897.

ອັນມະນີຂອງ Miller ໃນວັນສຸດທ້າຍຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງຂຶ້ນສືບເທົ່າ,
ແລະທັງຈຳນວນສິບກໍ່ເປັນສັນຍາລັກຂອງການທົດສອບ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບແສງສະຫວ່າງ. ໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຕອນທ້າຍຂອງຄວາມຜັນຂອງ Miller,
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ເທິງຕາຕະລາງຂອງ Habakkuk
ກໍ່ໃຫ້ເກີດຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບ, ຊຶ່ງໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາລືສິບຄົນນັ້ນ

ຄືຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບຂອງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄົນ.

ຂະບວນການທົດສອບນັ້ນເປັນການທຳຊ້າຂອງຂະບວນການທົດສອບໃນປະຫວັດສາດຂອງ Millerite, ເພາະວ່າຄຳອຸປະມາເລືອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນຖືກທຳຊ້າອີກຢ່າງຖືກຕ້ອງທຸກຕົວອັກສອນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

“ຂ້າພະເຈົ້າມັກຖືກນຳໃຫ້ໄປພິຈາລະນາຄຳອຸປະມາເລືອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ, ຫ້າຄົນສະຫລາດ ແລະ ຫ້າຄົນໂງ່. ຄຳອຸປະມານໄດ້ສຳເລັດຕາມຕົວອັກສອນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຈະສຳເລັດຕໍ່ໄປອີກ, ເພາະມັນມີການນຳໃຊ້ເປັນພິເສດກັບເວລານີ້, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ, ມັນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະຍັງຄົງເປັນຄວາມຈິງສຳລັບການເວລາປະຈຸບັນ ຈົນເຖິງວາລະສິນສຸດຂອງເວລາ.” Review and Herald, August 19, 1890.

ປະສົບການແຫ່ງເວລາຄອຍຖ້ານນັ້ນຈະຖືກທຳຊ້າອີກຢ່າງຖືກຕ້ອງທຸກຕົວອັກສອນໃນຕອນທ້າຍຂອງຄວາມຝັນຂອງ Miller, ແລະອັນມະນີຂອງລາວໃນເວລານັ້ນຈະສ້ອງປະກາຍແຈ້ງກວ່າດວງອາທິດສິບເທົ່າ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ບອກວ່າອັນມະນີເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບສຸດທ້າຍໃນຄຳອຸປະມາເລືອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ.

ເລກສິບເປັນສັນຍາລັກຂອງການທົດສອບ, ແລະໃນຕອນສິນສຸດຂອງສິບມີ Daniel ແລະສາມຜູ້ມີຄຸນຄ່າໄດ້ບຳກົດແກ່ສາຍຕາວ່າງາມກວ່າແລະອັນສົມບູນກວ່າຜູ້ທີ່ກິນອາຫານຂອງບາບີໂລນ. ຄົນຈອງຫອງໃນ Habakkuk ຜູ້ດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມອອດອ້າງໃຈຕົນ ບໍ່ແມ່ນໂດຍຄວາມເຊື່ອ, ໄດ້ພັດທະນາລັກສະນະຂອງບາບີໂລນ. ໃນປະຫວັດສາດ Millerite ພວກເຂົາໄດ້ກາຍເປັນບັນດາບຸດສາວຂອງບາບີໂລນ, ແລະໃນ Habakkuk ລະບົບສັນຕະປາປາຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຊີ້ບອກລັກສະນະຂອງພວກເຂົາ.

ຈົ່ງເບິ່ງແມ່, ຈົດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຍົກຕົນຂຶ້ນນັ້ນບໍ່ທຸ່ງຕົງຢູ່ໃນຕົວເຂົາ; ແຕ່ຜູ້ຊອບທຳຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ແມ່ນແທ້, ເນື່ອງຈາກເຂົາລ່ວງລະເມີດໂດຍເຫຼືອຂະໜານ, ເຂົາເປັນຄົນຈອງຫອງ, ບໍ່ຢູ່ນັ້ງໃນເຮືອນ, ຜູ້ທີ່ຂີະຫຍາຍຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນໃຫ້ກວ້າງດັ່ງແດນມໍລະນາ, ແລະເປັນດັ່ງຄວາມຕາຍ, ແລະບໍ່ອາດອົມພໍໃດ, ແຕ່ຮວບຮວມບັນດາປະຊາຊາດທັງໝົດເຂົ້າມາຫາຕົນ, ແລະກອບກຸມບັນດາຊົນຊາດທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ຕົນ. ບັນດາຊົນເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ຍົກຄຳອຸປະມາຂຶ້ນກ່າວຕໍ່ຕ້ານເຂົາ, ແລະຄຳເຢາະເຍື່ອອັນແຫຼມຄົມຕໍ່ຕ້ານເຂົາ, ແລະກ່າວວ່າ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ເພີ່ມພູນສັງເກດເບິ່ງແມ່ນຂອງຕົນ! ອີກດົນປານໃດ? ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ບັນທຸກຕົນເອງດ້ວຍດົນໜຽວໜາ! ບັນດາຜູ້ທີ່ຈະກັດເຈົ້າຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນຫລໍ່? ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຈະຮົບກວນເຈົ້າຈະບໍ່ຕົນຂຶ້ນຫລໍ່? ແລະເຈົ້າຈະເປັນຂອງບັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ເພາະເຈົ້າໄດ້ບັນສະດົມຫລາຍປະຊາຊາດ, ສ່ວນທີ່ເຫລືອທັງໝົດຂອງບັນດາຊົນຊາດຈະບັນເຈົ້າ; ເນື່ອງດ້ວຍເລືອດຂອງມະນຸດ, ແລະເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແຜ່ນດິນ, ຕ່ານະຄອນ, ແລະຕໍ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ. ຮາບາກຸກ 2:4-8.

ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບທີ່ກົມມາເທິງພວກພົມມະຈັນໃນ Matthew 25 ກໍ່ໃຫ້ເກີດຊົນຊັ້ນໜຶ່ງຂອງຜູ້ນະມັດສະການ ຜູ້ຊົງໄດ້ພັດທະນາລັກສະນະນີ້ຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ (ລະບົບສັນຕະປາປາ) ຜູ້ຊົງຍັງເປັນອຳນາດທີ່ “ທຳລາຍຫຼາຍປະຊາຊາດ” ອີກດ້ວຍ.

ດັ່ງນີ້ພຣະຢາເວຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ຊົນຊາດໜຶ່ງກຳລັງມາຈາກແດນເໜືອ, ແລະປະຊາຊາດໃຫຍ່ໜຶ່ງຈະຖືກປຸກລະດົມຂຶ້ນຈາກສຸດຂອບແຜ່ນດິນໂລກ. ເຂົາທັງຫລາຍຈະຈັບຄັນທະນູແລະຫອກ; ເຂົາໂຫດຮ້າຍ ແລະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາ; ສຽງຂອງເຂົາຄຳຮາມດັ່ງທະເລ; ແລະເຂົາຂຶ້ນ, ຈັດຂະບວນເປັນລະບຽບດັ່ງນັກຮົບເພື່ອສົງຄາມຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ, ໃອບຸດທິດາແຫ່ງຊີໂອນ. ພວກເຮົາໄດ້ຍິນກົດຕີສັບຂອງມັນແລ້ວ: ມີຂອງພວກເຮົາອ່ອນແຮງລົງ; ຄວາມທຸກລຳບາກໄດ້ກະກຸມພວກເຮົາ, ແລະຄວາມເຈັບປວດດັ່ງຍິງທຶກຳລັງເຈັບທ້ອງຄອດລູກ. ຢ່າອອກໄປໃນທັງນາ, ແລະຢ່າຢ່າງໄປຕາມຫົນທາງ; ເພາະດາບຂອງສັດຕູ

ແລະຄວາມຫວາດກົວຢູ່ຮອບດ້ານ. ໂອ ບຸດທິດາແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງຄາດຜ້າກະສອບ
ແລະກົງເກືອກຕົນໃນຂີ້ເຖົ້າ: ຈົ່ງໄວ້ທຸກເໝືອນໄວ້ທຸກໃຫ້ບຸດຊາຍຄົນດຽວ,
ດ້ວຍການຄຳຄວນອັນຂົນຂຶ້ນທຶສຸດ: ເພາະຜູ້ທຳລາຍຈະມາເຖິງພວກເຮົາຢ່າງກະທັນຫັນ. ເຢເຣມຢາ
6:22–26.

ຄົນສອງຈຳພວກຂອງຮາບາກຸກ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກນັບວ່າຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ,
ແລະຜູ້ທີ່ກິນແລະດື່ມຄຳສອນຂອງບາບໂລນ. ບັນດາຜູ້ຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍໃນນິມິດຜົນຂອງມົນເລີ
ທີ່ຖືກສະແດງເປັນພົມມະຈາຣີ, ບໍ່ວ່າຈະພັດທະນາລັກສະນະໃນສະຖານະຂອງພຣະຄຣິດ
ແລະດັ່ງນັ້ນຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫຼືພັດທະນາລັກສະນະໃນສະຖານະອຳນາດສັນຕະປາບາ
ແລະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.

“ເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ສຳລັບໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແທ້ສ່ອງອອກທຳມາກາງຄວາມມືດມົວທາງສິນທຳ.
ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປສູ່ໂລກແລ້ວ,
ເພື່ອເຕືອນມະນຸດທັງຫລາຍບໍ່ໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ຫລືຂອງຮູບຈຳລອງຂອງມັນໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກ
ຫລືທີ່ມືຂອງຕົນ.
ການຮັບເຄື່ອງໝາຍນີ້ໝາຍເຖິງການມາສູ່ການຕັດສິນໃຈຢ່າງດຽວກັນກັບທີ່ສັດຮ້າຍໄດ້ເຮັດ,
ແລະການສົ່ງເສີມແນວຄວາມຄິດອັນດຽວກັນນັ້ນ,
ໃນການຕັດຕົ້ນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງກົງໄປກົງມາ. ກ່ຽວກັບທຸກຄົນທີ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍນີ້,
ພຣະເຈົ້າຕັດວ່າ, ‘ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງດື່ມເຫລົ້າແຫ່ງພຣະພິລດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເທບອອກໂດຍບໍ່ມີການປົນເຈືອ ລົງໃນຈອກແຫ່ງຄວາມພິລດຂອງພຣະອົງ;
ແລະຜູ້ນັ້ນຈະຖືກທໍລະມານດ້ວຍໄຟແລະກຳມະຖັນ ຕໍ່ໜ້າບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ
ແລະຕໍ່ໜ້າພຣະເມສານອ້ຍ.’” Review and Herald, July 13, 1897.

ບັນດາພົມມະຈາລີທີ່ດື່ມເຫຼືອຂຶ້ນແຫ່ງບາບໂລນ
ໃນທີ່ສຸດແລ້ວຈະໄດ້ດື່ມເຫຼືອຂຶ້ນແຫ່ງພຣະພິລດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນໜັງສືອີຊາຍາ, ພວກຄົນຂີ້ເມົາແຫ່ງເອຟຣາ
າອິມໄດ້ສະແດງຄວາມເມົາມົວອັນຕາບອດຂອງຕົນໂດຍການກັບຕາລະປັດສົ່ງທັງປວງ,
ແລະການກະທຳນັ້ນພຶງຖືວ່າເປັນ “ດິນໜຽວຂອງຊ່າງບື້ນ.”

ການລະບຸວ່າ “ສົງທິຖີກຖວາຍເປັນປະຈຳ” ເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຄຣິດ ຍ່ອມພິກຄວາມຈິງກ່ຽວກັບ
“ສົງທິຖີກຖວາຍເປັນປະຈຳ” ໃຫ້ກັບຫົວກັບຫາງ ເພາະວ່າ “ສົງທິຖີກຖວາຍເປັນປະຈຳ”
ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຊາດານ. ການລະບຸຂອງ Miller ວ່າ “ສົງທິຖີກຖວາຍເປັນປະຈຳ”
ແມ່ນລັດທິນອກສາສະໜາ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍກົງເທິງຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກ. ການຄົ້ນພົບຂອງ Miller
ກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນ Thessalonians ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ລ້າວເຂົ້າໃຈວ່າ ສົງທິ“ຖືກເອົາອອກໄປ”
ນັ້ນແມ່ນລັດທິນອກສາສະໜາ ເພື່ອວ່າ “ຄົນແຫ່ງຄວາມບາບ”
ຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເປີດເຜີຍ ແມ່ນຄວາມຈິງຫຼັກທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ 2 Thessalonians,
ບົດທີສອງ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານຕົ້ນໄປ ແລະບໍ່ອາດພົບກໍລະນີອື່ນໃດທີ່ມັນ [ຄື ‘ສົງປະຈຳວັນ’] ຖືກພົບ
ນອກຈາກໃນພຣະທຳດານເຢຊູ. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າ [ໂດຍອາໄສການຊ່ວຍຂອງສາລະບານຄຳ]
ໄດ້ນຳຄຳເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບມັນຄື ‘ເອົາອອກໄປ;’ ລ້າວຈະເອົາສົງປະຈຳວັນອອກໄປ;
‘ຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ສົງປະຈຳວັນຈະຖືກເອົາອອກໄປ,’ ແລະອື່ນໆ. ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານຕົ້ນໄປ
ແລະຄິດວ່າຄົງຈະບໍ່ພົບແສງສະຫວ່າງໃດໆໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ; ໃນທີ່ສຸດຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງ 2 Thessalonians
2:7, 8. ‘ເພາະວ່າຄວາມລັກລັບແຫ່ງຄວາມອະທຳກຳລັງກະທຳຢູ່ແລ້ວ;
ມີພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ກິນຂວາງຢູ່ໃນບັດນີ້ຈະກິນຂວາງຕົ້ນໄປ ຈົນກວ່າລ້າວຈະຖືກເອົາອອກໄປຈາກທາງ,
ແລະເມື່ອນັ້ນຄົນອະທຳນັ້ນຈະຖືກເປີດເຜີຍ,’ ແລະອື່ນໆ. ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ, ໂອ,

ຄວາມຈິງນັ້ນບາກົດຂຶ້ນຢ່າງແຈ້ງຊັດ ແລະສະຫງ່າງາມພຽງໃດ! ມັນຢູ່ນັ້ນແທ້! ນັ້ນແຫຼະຄືສົງປະຈຳວັນ!
ດີແລ້ວ, ບັດນີ້, ໂປໂລໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດໂດຍ 'ຜູ້ທີ່ກືນຂວາງຢູ່ໃນບັດນີ້' ຫຼືຂັດຂວາງ? ໂດຍ
'ຄົນແຫ່ງບາບ,' ແລະ 'ຄົນອະທຳ,' ໝາຍເຖິງລະບົບໂປເປຣີ. ດີແລ້ວ,
ສົງໃດຄືສົງທີ່ຂັດຂວາງລະບົບໂປເປຣີໃຫ້ຖືກເປີດເຜີຍ? ເປັນເພາະວ່າ ມັນຄືລັດທິນອກສາສະໜາ; ດັ່ງນັ້ນ
'ສົງປະຈຳວັນ' ຈຶ່ງຕ້ອງໝາຍເຖິງລັດທິນອກສາສະໜາ.—William Miller, Second Advent Manual,
page 66." Advent Review and Sabbath Herald, January 6, 1853.

ຄວາມໝາຍຂອງ "ສົງທີ່ດຳເນີນຢູ່ເປັນນິດ" ໃນ Thessalonians ຊຶ່ງ Miller ໄດ້ຄົ້ນພົບນັ້ນ
ເປັນຄວາມຈິງຫຼັກຂອງຂໍ້ສະຄຳຕອນນັ້ນ. ເມື່ອ Paul ລະບຸເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກຄວາມຈິງ
ແລະຜູ້ທີ່ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການລວງຜິດຢ່າງແຮງກ້າ
ທ່ານກໍກຳລັງລະບຸເຖິງຄວາມກຽດຊັງຄວາມຈິງໃນຄວາມໝາຍທົ່ວໄປຢ່າງແນ່ນອນທີ່ສຸດ,
ແຕ່ຄວາມຈິງທີ່ຖືກອ້າງເຖິງໂດຍກົງໃນຂໍ້ສະຄຳຕອນນັ້ນ ຄືຄວາມຈິງທີ່ວ່າ "ສົງທີ່ດຳເນີນຢູ່ເປັນນິດ"
ເປັນຕົວແທນຂອງ pagan Rome.

ດວງຕາເວັນປະທັບຂອງຮ່າງກາຍ; ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າດວງຕາຂອງທ່ານບໍ່ລົງສຸດ,
ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງທ່ານຈະເຕັມໄປດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ. ແຕ່ຖ້າດວງຕາຂອງທ່ານລົງຮ້າຍ,
ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງທ່ານຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ. ດັ່ງນັ້ນ
ຖ້າແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນທ່ານເປັນຄວາມມືດ, ຄວາມມືດນັ້ນຈະໃຫຍ່ຫຼວງພຽງໃດ!
ບໍ່ມີໃຜສາມາດຮັບໃຊ້ນ້ຳຍສອງຄົນໄດ້; ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະຊົງຄົນໜຶ່ງ ແລະຮັກອີກຄົນໜຶ່ງ,
ຫຼືດັ່ງນັ້ນກໍຈະຍຶດມັນຕໍ່ຄົນໜຶ່ງ ແລະດູໝືນອີກຄົນໜຶ່ງ. ພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ
ແລະແມ່ນມອນພ້ອມກັນບໍ່ໄດ້. ມັດທາຍ 6:22–24.

ມີພຽງແຕ່ຄວາມຮັກຕໍ່ຄວາມຈິງ ຫຼືບໍ່ກໍແມ່ນຄວາມຊົງຄວາມຈິງ. ບໍ່ມີພື້ນທີ່ກາງໃດໆ.
ຄວາມຫຼົງຜິດອັນແຮງກ້າທີ່ມາເຖິງພວກພົມມະຈັນໃນ Matthew ບົດ 25
ມີພື້ນຖານຢູ່ເທິງການປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງຂອງເພັດພອຍຂອງ Miller
ທີ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການທົດສອບສຸດທ້າຍ. ການທົດສອບສຸດທ້າຍຂອງອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ແມ່ນການທົດສອບຄັ້ງທີສິບຂອງພວກເຂົາ, ແລະເພັດພອຍຂອງ Miller
ສ້ອງແສງແຮງກວ່າເກົ່າສິບເທົ່າໃນວັນສຸດທ້າຍ. ສັນຍະລັກຂອງການປະຕິເສດເພັດພອຍຂອງ Miller ຄື "the
daily," ຊຶ່ງບັນດາຄົນເມົາແຫ່ງ Ephraim ໄດ້ກັບຫົວກັບຫາງໃນຮຸ່ນທີ່ສາມຂອງ Adventism. "the daily"
ແມ່ນສັນຍະລັກອັນຊົດຊື່ຂອງລັດທິນອກສາສະໜາ. ບັນດາຄົນເມົາໄດ້ນຳເຂົ້າເພັດພອຍບອມອັນໜຶ່ງ
ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ນຳມາຈາກ Protestantism ທີ່ເສື່ອມຖອຍ ແລະຊຶ່ງລະບຸວ່າ "the daily"
ເປັນສັນຍະລັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Miller
ກ່ຽວກັບອັນມະນີຂອງລາວນັ້ນຖືກຈຳກັດໂດຍປະຫວັດສາດທີ່ລາວໄດ້ຖືກຊຸບຊຸມຂຶ້ນມາ.
ໂດຍເຊື່ອໝັ້ນວ່າການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງເປັນເຫດການພະຍາກອນລຳດັບຕໍ່ໄປ,
ບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາໃນປີ 1798
ຈຶ່ງສາມາດເປັນຕົວແທນໄດ້ແຕ່ອານາຈັກໂລກລຳດັບທີສີ່ ແລະ ລຳດັບສຸດທ້າຍໃນດານເຮນບົດທີສອງ. Miller
ຍັງຖືກຈຳກັດໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວກ່ຽວກັບ "ການປະຈຳວັນ," ເພາະຄຳພະຍານຂອງລາວຄືວ່າ
ຜ່ານທາງການເປີດເຜີຍ ລາວໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ໄປສູ່ວິທີການສຶກສາຢ່າງເຈາະຈົງວິທີໜຶ່ງ ໃນນັ້ນລາວໄດ້ກ່າວວ່າ
ລາວໄດ້ໃຊ້ພຣະຄຳພີຂອງລາວ, Cruden's Concordance ແລະ ອ່ານໜັງສືພິມບາງສະບັບ.
ການຕັດສິນໃຈຂອງລາວທີ່ຈະສຶກສາໃນລັກສະນະນັ້ນ ເປັນພຽງແຕ່ສົງທີ່ກົດຂຶ້ນມາໃນຈິດໃຈຂອງລາວ.

"ໃນລະຫວ່າງສັບສອງປີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າແຕ່ບໍ່ຮັບການສຳແດງ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານປະຫວັດສາດທຸກຢ່າງທີ່ຫາໄດ້; ແຕ່ໃນເວລານັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະຄຳພີ

ເພາະມັນສອນເຖິງພຣະເຢຊູ! ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ຍັງມີພຣະຄຳພີໜຶ່ງຕອນທີ່ຍັງມີຄົນສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ. ໃນປີ 1818 ຫຼື 19, ຂະນະທີ່ກຳລັງສົນທະນາກັບມິດສະຫາຍຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄປຢູ່ ແລະຜູ້ທີ່ເຄີຍຮູ້ຈັກ ແລະ [ໄດ້ຍິນ] ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າໃນເວລາທີ່ເປັນຜູ້ເຊື່ອແບບນັ້ນ, ລາວໄດ້ຖາມດ້ວຍທາງທີ່ມີນິຍະສຳຄັນພໍສົມຄວນວ່າ, ‘ທ່ານຄິດແນວໃດກັບຂໍ້ຄວາມນີ້ ແລະ ຂໍ້ຄວາມນັ້ນ?’ ໂດຍອ້າງເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳເກົ່າໆທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຄັດຄ້ານໃນຍາມເປັນຜູ້ເຊື່ອແບບນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າລາວກຳລັງມຸ່ງໄປຫາຫຍັງ ແລະຕອບວ່າ—ຖ້າທ່ານໃຫ້ເວລາແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານວ່າມັນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ. ‘ທ່ານຕ້ອງການເວລາດົນບານໃດ?’ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າຕອບ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດເຊື່ອໄດ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານການສຳແດງທີ່ບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍຕັດສິນໃຈສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍເຊື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຄົ້ນພົບໄດ້ວ່າ ພຣະວິນຍານບໍ່ລົບຊົດຊຶງໝາຍເຖິງຫຍັງ. ແຕ່ທັນທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງປະຕິຍານນີ້ຂຶ້ນ, ຄວາມຄິດໜຶ່ງກໍເກີດຂຶ້ນໃນໃຈວ່າ—‘ຖ້າເຈົ້າພົບຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ, ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດ?’ ວິທີການສຶກສາພຣະຄຳພີແບບນີ້ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ:—ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາຄຳສັບຂອງຂໍ້ຄວາມເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະຕິດຕາມມັນໄປຕະຫຼອດພຣະຄຳພີ, ແລະຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍຂອງມັນໂດຍວິທີນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າມີ Cruden’s Concordance, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າເປັນເລື່ອງອ້າງອີງທີ່ດີທີ່ສຸດໃນໂລກ; ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເອົາມັນພ້ອມກັບພຣະຄຳພີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະນັ່ງລົງທີ່ຕະຂຽນໜັງສືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະບ່ອນສົ່ງອີງໃນໃຈເລີຍ, ຍົກເວັ້ນໜັງສືພິມເພີ່ມອີກເລັກນ້ອຍ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈແນວແນວວ່າ ຈະຮູ້ໃຫ້ໄດ້ວ່າພຣະຄຳພີຂອງຂ້າພະເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າຫຍັງ. Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65.”

ອັນມະນຸດຂອງ Miller ບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ໂດຍວິທີການສຶກສາຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໂດຍການເຜີຍພະທຳໂດຍກົງຈາກພຣະເຈົ້າດ້ວຍ.

“ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງໃຫ້ດົນໃຈໃນໃຈຂອງຊາວນາຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ເຄີຍເຊື່ອພຣະຄຳພີ ເພື່ອນຳພາເຂົາໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າຄຳພີຍາກອນທັງຫຼາຍ. ບັນດາທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຢູ່ມຢາມຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກນັ້ນຊຳແລ້ວຊຳອີກ ເພື່ອຊົງນຳຄວາມຄິດຂອງເຂົາ ແລະເປີດຄຳພີຍາກອນທັງຫຼາຍທີ່ເຄີຍມີຄົນຕຳລາວເຂົ້າໃຈຂອງປະຊາຊົນ ຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສາຍໄສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ເຂົາ ແລະເຂົາຖືກນຳພາໃຫ້ສືບຄົ້ນຫາຂໍ້ເລືອມຕໍ່ທີ່ລະຂໍ້ ຈົນເມື່ອເຂົາໄດ້ຈ້ອງເບິ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມພະສົງໄວ້ແລະຄວາມຊຸນຊົມ. ເຂົາໄດ້ເຫັນໃນນັ້ນວ່າ ມີສາຍໄສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງອັນສົມບູນຄົບຖ້ວນ. ພຣະວັດຈະນະນັ້ນ ຊຶ່ງເຂົາເຄີຍຖືວ່າບໍ່ໄດ້ດົນໃຈໂດຍພຣະເຈົ້າ ບໍ່ດົນໃຈເປີດອອກຕ່າງຕາຂອງເຂົາໃນຄວາມງາມແລະສະຫງ່າລາສີຂອງມັນ. ເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະຄຳພີຕອນໜຶ່ງອະທິບາຍອີກຕອນໜຶ່ງ ແລະເມື່ອຂໍ້ໜຶ່ງຖືກປິດໄວ້ຕໍ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ ເຂົາກໍພົບໃນອີກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວັດຈະນະ ຊຶ່ງອະທິບາຍຂັ້ນນັ້ນ. ເຂົາໄດ້ຖືພຣະວັດຈະນະອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊຸນຊົມບານ ແລະດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ແລະຄວາມຢາກເຫຼົ້າເລິກຊຶ້ງທີ່ສຸດ.” Early Writings, 230.

ເມື່ອ ຊິດສະເຕີໄວທ໌ ກ່າວວ່າ “ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ” ໄປຫາມິນເລີ, ນັ້ນແມ່ນການລະບຸວ່າ ກາບຣີເອນ ເປັນທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ຖືກສົ່ງໄປຫາມິນເລີ, ເພາະວ່າ “ທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ” ແມ່ນຄຳຮຽກທີ່ກຳນົດໃຊ້ກັບ ກາບຣີເອນ.

“ຖ້ອຍຄຳຂອງທູດສະຫວັນຫວິວ, ‘ຂ້ານ້ອຍແມ່ນກາບຣີເອນ, ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ໃນພະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ,’ ສະແດງວ່າທ່ານດຳລົງຕຳແໜ່ງອັນສູງສົ່ງໃນລາຊະສຳນັກແຫ່ງສະຫວັນ. ເມື່ອທ່ານມາພ້ອມກັບຂ່າວສານເຖິງດານເຮອນ, ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ບໍ່ມີຜູ້ໃດຢືນຢູ່ດຣ່ວມກັບຂ້ານ້ອຍໃນເຫດການເຫຼົ່ານີ້ນອກຈາກມີຄຳເອນ [ພຣະຄຣິດ] ເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານ.’ ດານເຮອນ 10:21. ກ່ຽວກັບກາບຣີເອນ, ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລ່ອດໄດ້ຕັດໄວໃນພຣະນິມິດ ໂດຍກ່າວວ່າ ‘ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງໄປ ແລະຊົງສຳແດງໂດຍຜ່ານທູດຂອງພຣະອົງແກ່ຢູຮັນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.’ ພຣະນິມິດ 1:1.” The Desire of Ages, 99.

ກາເບຣຽນ ແລະ ທູດສະຫວັນອື່ນໆ ໄດ້ນຳພາ “ຈິດໃຈຂອງ” ມົນເລີ ແລະ ໄດ້“ເປີດ” “ໃຫ້ແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວ ເຖິງຄຳພະຍາກອນທີ່ເຄີຍມີຕົນແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າມາຕະຫຼອດ.” ຂ່າວສານຂອງລາວມີໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນພຽງແຕ່ຜ່ານວິທີການສຶກສາຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຜ່ານການສຳແດງໂດຍພຣະເຈົ້າອີກດ້ວຍ. ວິທີການທີ່ລາວໃຊ້ໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີນັ້ນ ກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຈິດໃຈຂອງລາວເອງ. ເມື່ອພຣະເຈົ້ານຳຄວາມຈິງມາສູ່ຈິດໃຈຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນການສຳແດງໂດຍພຣະເຈົ້າ ຕາມທຶກົງກັນຂ້າມກັບການມາເຖິງຄວາມຈິງໂດຍຜ່ານຂະບວນການແບ່ງພຣະຄຳພີຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ມົນເລີໄດ້ເຮັດທັງສອງຢ່າງ, ແຕ່ການສຳແດງໂດຍພຣະເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນວິທີທີ່ມົນເລີໄດ້ເຂົ້າໃຈຫົວຂໍ້ຂອງ “ການປະຈຳວັນ.”

ມົນເລີຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ການສະຫວ່າງໄຫວຂອງເພດໃນດານເຮອນ ບົດທີ 8, ຂໍ້ 9 ຫາ 12, ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ທ່ານມີຢູ່ກໍມີພຽງແຕ່ພຣະຄຳພີ ແລະ ບໍ່ມີດັດຊະນີຄຳທີ່ປາສະຈາກຂໍ້ມູນໃດໆທີ່ກ່ຽວກັບພາສາໃນພຣະຄຳພີ. ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ‘sur’ ແລະ ‘rum’ ຊຶ່ງທັງສອງຖືກແປວ່າ “ເອົາອອກໄປ.” ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ‘miqdash’ ແລະ ‘qodesh’ ຊຶ່ງທັງສອງຖືກແປວ່າ “ສະຖານບໍລິສຸດ.”

ເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຈິງຂອງຄຳວ່າ ‘tamid’ ທີ່ປາກົດຢູ່ໜັງສືອ້ຍສີຄົງໃນພຣະຄຳພີ. ຄວາມຈິງທີ່ເຂົາບໍ່ອາດໄດ້ເຫັນ (ຊຶ່ງກໍເປັນຄວາມຈິງທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນເຊັ່ນກັນ) ຄືວ່າ ໃນຈຳນວນໜັງສືອ້ຍສີຄົງທີ່ຄຳພາສາເຮັບເຮົາ ‘tamid’ ຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີນັ້ນ ມີແຕ່ໃນພຣະທຳດານເຮອນເທົ່ານັ້ນທີ່ຄຳພາສາເຮັບເຮົາ ‘tamid’ ຖືກໃຊ້ເປັນນາມ. ‘Tamid’ ເປັນຄຳພາສາເຮັບເຮົາທີ່ມີຄວາມໝາຍວ່າ “ຕໍ່ເນື່ອງ”, ແລະຖືກແປວ່າ “ການປະຈຳວັນ” ໃນພຣະທຳດານເຮອນ.

ມີແຕ່ໃນພຣະທຳດານເຮອນເທົ່ານັ້ນທີ່ຄຳພີຖືກໃຊ້ເປັນນາມ, ແລະໃນອີກເກົ້າສົບເກົ້າຄົງທີ່ຫຼືອີ່ມັນຖືກໃຊ້ເປັນຄຳວິເສດ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ເມື່ອບັນດາຜູ້ແປພຣະຄຳພີສະບັບ King James ປະເຊີນກັບການທີ່ດານເຮອນໃຊ້ຄຳນີ້ຫຼັກຄັ້ງເປັນນາມ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຂຽນຄົນອື່ນທັງໝົດໃນພຣະຄຳພີໃຊ້ຄຳນີ້ເກົ້າສົບເກົ້າຄົງເປັນຄຳວິເສດ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກບັງຄັບໂດຍນ້ຳໜັກຂອງຫຼັກຖານໃຫ້“ແກ້ໄຂ” ການໃຊ້ຄຳນັ້ນຂອງດານເຮອນທີ່ເປັນນາມ. ເພື່ອຈະ “ແກ້ໄຂ” ດານເຮອນ, ພວກເຂົາໄດ້ເພີ່ມຄຳວ່າ “ການຖວາຍບູຊາ” ເຂົ້າໃສ່ຄຳນັ້ນ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງປ່ຽນນາມໃຫ້ກາຍເປັນຄຳວິເສດ. ແລ້ວຕໍ່ມາ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນດາຜູ້ແປ, Ellen White ໄດ້ຮັບການດົນໃຈໃຫ້ບັນທຶກວ່າ ນາງ “ໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ ‘Daily,’ ວ່າຄຳວ່າ ‘sacrifice’ ນັ້ນເປັນຄຳທີ່ເພີ່ມເຂົ້າມາໂດຍສະຕິບັນຍາຂອງມະນຸດ, ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນຂອງຂໍ້ຄວາມ; ແລະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງເກືອບມັນແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເຖິງໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ.”

ມົນເລີ, ຕາມຄຳພະຍານຂອງລາວເອງ, ໄດ້ສະແດງຫາເພື່ອເຂົ້າໃຈ “the daily,” ຊຶ່ງໃນທິສຸດລາວໄດ້ເຂົ້າໃຈມັນໃນ 2 Thessalonians. ແຕ່ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຕາມຄຳພະຍານຂອງລາວເອງ, ເມື່ອສະແດງຫາເພື່ອເຂົ້າໃຈຄຳໜຶ່ງ, ລາວຈະພິຈາລະນາທຸກບ່ອນທີ່ຄຳນັ້ນຖືກນຳໃຊ້,

ແລະຄຳນັ້ນຖືກນຳໃຊ້ອີກເກົ້າສິບເກົ້າຄັ້ງໃນພຣະຄຳພີ. ແຕ່ຄຳພະຍານຂອງລາວກ່ຽວກັບ "the daily," ກໍຄືວ່າລາວບໍ່ພົບມັນໃນບ່ອນໃດເລີຍ ນອກຈາກໃນພຣະທຳດານເຢຣູຣາ, ເມື່ອລາວກ່າວວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານຕາໄປ, ແລະບໍ່ສາມາດພົບກໍລະນີໃດທີ່ມັນ [the daily] ບາກົດຢູ່, ນອກຈາກໃນດານເຢຣູຣາ."

ມັນເລີ່ມໄດ້ຖືກນຳພາໄປຫາເພັດພອຍເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍວິທີການສຶກສາຂອງລາວພຽງຢ່າງດຽວ, ແຕ່ຍັງໂດຍການເປີດເຜີຍຈາກສະຫວັນທີ່ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ລາວຜ່ານພາລະກິດຂອງທູດສະຫວັນ.

ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວກ່ຽວກັບ "the daily" ແມ່ນຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດ. ລາວບໍ່ສາມາດສັງເກດໄດ້ວ່າ ໃນຫ້າຄັ້ງທີ່ "the daily" ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະທຳດານເຢຣູຣາ, ໃນສາມຄັ້ງທີ່ "the daily" ຖືກ "taken away," ມີຢູ່ໜຶ່ງຄັ້ງທີ່ໝາຍເຖິງຄວາມໝາຍອັນແຕກຕ່າງຈາກອີກສອງຄັ້ງ. ໜຶ່ງຄັ້ງ "the daily" ຖືກໃຊ້ຄຳຄືກັບຄຳພາສາເຮັບເຣີ 'rum' ແລະ ອີກສອງຄັ້ງຖືກໃຊ້ຄຳຄືກັບຄຳພາສາເຮັບເຣີ 'sur.' ທັງສອງຄຳນີ້ຖືກແປວ່າ take away, ແຕ່ 'rum' ໃນດານເຢຣູຣາ ບົດທີ 8 ຂໍ້ 11 ໝາຍເຖິງ ການຍົກຂຶ້ນ ແລະ ການຍົກຍ້ອງ, ແລະ ໃນບົດທີ 11 ຂໍ້ 31 ແລະ ບົດທີ 12 ຂໍ້ 11 ຄຳວ່າ 'sur' ໝາຍເຖິງ ການເອົາອອກ.

ນັກເທວະສາດທຶນແລະດົມອາຫານແຫ່ງບາບີລ໌ ໂຕ້ຖຽງວ່າ ບໍ່ວ່າທ່ານຈະເອົາສິ່ງໃດໜຶ່ງອອກໄປ ຫຼືເມື່ອໃດທີ່ທ່ານຍົກສິ່ງໃດໜຶ່ງຂຶ້ນ ທັງສອງຢ່າງລ້ວນເປັນຕົວແທນຂອງການເອົາອອກແບບໜຶ່ງ ດັ່ງນັ້ນຄຳທັງສອງຈຶ່ງຄວນເຂົ້າໃຈວ່າມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ພວກເຂົາໂຕ້ຖຽງວ່າ ທັງສາມຄັ້ງທີ່ປະໂຫຍກ "the daily" ຖືກກ່າວວ່າ "taken away" ນັ້ນ ລ້ວນໝາຍເຖິງການເອົາອອກສະເໝີ ແລະໂດຍການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາກໍຊື່ວ່າ ດານເຢຣູຣາຄວນລະມັດລະວັງໃນການເລືອກໃຊ້ຄຳຄືກັບຄຳຂອງຕົນ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກ່າວສິ່ງນັ້ນຢ່າງເປີດເຜີຍ ແຕ່ໂດຍນ້ຳໜັກແລ້ວ ພວກເຂົາສອນວ່າ ດານເຢຣູຣາຄວນຈະໄດ້ໃຊ້ຄຳວ່າ 'sur' ໃນການປະກົດທັງສາມຄັ້ງ ເພາະຕາມຄວາມເຫັນຂອງນັກເທວະສາດເຫຼົ່ານັ້ນ ລາວຖືກສັນນິຖານວ່າມີໝາຍເຖິງສິ່ງດຽວກັນໃນແຕ່ລະຄັ້ງທີ່ "the daily" ຖືກ "taken away."

ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດສິ່ງດຽວກັນກັບຄຳວ່າ "miqdash" ແລະ "qodesh" ຊຶ່ງທັງສອງຖືກແປວ່າ "ສະຖານບໍລິສຸດ" ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດເຖິງສິບສີ່ ໃນບົດທີ່ແປດ. ໃນທຸກການອ້າງເຖິງຄຳວ່າ "ສະຖານບໍລິສຸດ" ໃນສີຂັ້ນນັ້ນ, ພວກເຂົາຍືນຍັນວ່າທັງໝົດລ້ວນແທນສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂດຍການອະນຸມານອີກເທື່ອໜຶ່ງ, Daniel ຄວນຈະໄດ້ໃຊ້ພຽງແຕ່ "qodesh" ໃນການອ້າງເຖິງທັງສາມຄັ້ງ, ແລະບໍ່ຄວນໃຊ້ "miqdash" ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ. Miller ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ນັກເທວະວິທະຍາສະໄໝໃໝ່ຮັບຮູ້ ແລະເມື່ອພວກເຂົາຮັບຮູ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍຍືນຍັນວ່າບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງໃດໆ. ແຕ່ Miller, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ, ກໍບໍ່ໄດ້ມາເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບນັກເທວະວິທະຍາສະໄໝໃໝ່.

ຄວາມເປັນຈິງກໍຄືດານເຢຣູຣາເປັນນັກຂຽນທີ່ຮອບຄອບ ຜູ້ຮູ້ຈັກພາສາເຮັບເຣີຢ່າງດີ ແລະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາວ່າມີສະຕິປັນຍາຫຼາຍກວ່ານັກປັນຍາທັງບວງໃນບາບີລ໌ ສິບເທົ່າ. ຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ການໃຊ້ພາສາເຮັບເຣີຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະວິທີທີ່ຄວນຈະຖືກສະແດງອອກຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນປະຫວັດສະເພາະນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນກໍຄືດານເຢຣູຣາ. ຖ້າດານເຢຣູຣາໄດ້ໃຊ້ຄຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ກໍເພາະວ່າຄຳເຫຼົ່ານັ້ນຖືກມຸ່ງໝາຍໃຫ້ສີ່ຄວາມໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ພະຍາຍາມຈົ່ງໃຈສະແດງອອກ. ເມື່ອການໃຊ້ຄຳຢ່າງຈຳແນກຂອງດານເຢຣູຣາ ສຳລັບຄຳທີ່ຖືກແປວ່າ "ພຣະວິຫານ" ຫຼື "ເອົາອອກໄປ" ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບແລ້ວ ມັນກໍສະໜັບສະໜູນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Miller ກ່ຽວກັບ "ສົງຄາມຈຳວັນ" ຊຶ່ງ Miller ໄດ້ຕະຫຼົກເຫຼັກໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນເອງ ບ່ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸວ່າ ຜູ້ທີ່ກຽດຊົງຄວາມຈິງຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຮັບເອົາຄວາມຫຼົງຜິດອັນແຮງກ້າ.

ຜູ້ທີ່ກຽດຊົງຄວາມຈິງ ແລະ ເຊື້ອຄຳມະສາທິກໃຫ້ເກີດຄວາມຫລົງຜິດຢ່າງແຮງກ້າ ຍັງຖືກພັນລະນາເປັນຄົນເມົາຂອງເອຟຣາອິມ, ຊຶ່ງຖືກພັນລະນາແບ່ງອອກເປັນສອງພວກ. ພວກໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ນຳທີ່ມີຄວາມຮຽນຮູ້ ແລະ ອີກພວກໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ບໍ່ມີການຮຽນຮູ້.

ຜູ້ທີ່ຈະຟັງແຕ່ສົງໄສທີ່ຜູ້ມີຄວາມຮຽນຮູ້ສອນພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ.

ພວກເຂົາແມ່ນບັນດາຜູ້ທີ່ຫລົບຊ່ອນຢູ່ໃຕ້ຄໍາມຊາ, ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ.

ພວກເຂົາແມ່ນພວກພົມມະຈາຣ໌ໃໝ່ໃນມັດທາຍບົດທຳອິດ, ແລະ

ບັນດາຜູ້ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງຕົນຖືກຍົກຂຶ້ນໃນຮາບາກກາບົດທີສອງ.

ພວກເຂົາແມ່ນບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຄວາມຈິງພື້ນຖານໃນຄວາມຜັນຂອງມົນເລີ,

ຊຶ່ງສ້ອງແສງສະຫວ່າງຍິ່ງກວ່າເກົ່າສົບເທົ່າໃນບັນຍາຍ (ເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບຄັ້ງທີສິບ ແລະ

ຄັ້ງສຸດທ້າຍສໍາລັບອົສຣາເອນໃນຍຸກບັດຈຸບັນ), ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນແບບໄວ້ໂດຍການທົດສອບຄັ້ງທີສິບ ແລະ

ຄັ້ງສຸດທ້າຍສໍາລັບອົສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ແລະພຣະເຢໂຮວາຕັດແກໂມເຊວ່າ, “ຊົນຊາດນີ້ຈະຍົວຢູ່ໃຫ້ເຮົາພໍ້ໂລດດົນປານໃດ?

ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເຊື່ອເຮົາໄປຈົນເທົ່າໃດ ທັງໆ

ມີໝາຍສໍາຄັນທັງປວງທີ່ເຮົາໄດ້ສະແດງຢູ່ທຸ່ມກາງພວກເຂົາ? ເຮົາຈະປະຫານພວກເຂົາດ້ວຍໂລກລະບາດ

ແລະຈະຕັດພວກເຂົາອອກຈາກມໍລະດົກ ແລະຈະກະທຳໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່

ແລະມີກຳລັງຫຼາຍກວ່າພວກເຂົາ.” ໂມເຊຈຶ່ງທຸນພຣະເຢໂຮວາວ່າ, “ແລ້ວຊາວອີຢິບຈະໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້,

(ເພາະພຣະອົງໄດ້ນຳຊົນຊາດນີ້ມາຈາກທຸ່ມກາງພວກເຂົາດ້ວຍລັດອຳນາດຂອງພຣະອົງ)

ແລະພວກເຂົາຈະບອກແກ່ຊາວເມືອງໃນແຜ່ນດິນນີ້, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຍິນວ່າ ພຣະອົງ ຄືພຣະເຢໂຮວາ

ສະຖິດຢູ່ທຸ່ມກາງຊົນຊາດນີ້, ວ່າ ພຣະອົງ ຄືພຣະເຢໂຮວາ ຊຶ່ງປາກົດແບບໜ້າຕ່ຳໜ້າ,

ແລະເມກຂອງພຣະອົງຕັ້ງຢູ່ເໜືອພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງສະເດັດນຳໜ້າພວກເຂົາ,

ໃນເວລາກາງວັນໂດຍເສົາເມກ ແລະໃນເວລາກາງຄືນໂດຍເສົາໄຟ. ບັດນີ້

ຖ້າພຣະອົງຈະຂ້າຊົນຊາດນີ້ທັງໝົດເໝືອນຄົນດຽວ,

ແລ້ວບັນດາປະຊາຊາດທີ່ໄດ້ຍິນກົດຕະສັບຂອງພຣະອົງຈະກ່າວວ່າ,

‘ເພາະພຣະເຢໂຮວາບໍ່ອາດນຳຊົນຊາດນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະຕິຍານຕໍ່ພວກເຂົາໄວ້

ສະນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ປະຫານພວກເຂົາໃນຖິ່ນກັນດານ.’”

ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອ້ອນວອນພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ລັດອຳນາດແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່

ຕາມພຣະອົງໄດ້ຕັດໄວ້ວ່າ, ພຣະເຢໂຮວາຊ້າຕໍ່ຄວາມໂກດ ແລະມີພຣະເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່

ຊຶ່ງອະໄພຄວາມຊົ່ວຊ້າແລະການລ່ວງລະເມີດ ແຕ່ຈະບໍ່ຊົງຖືວ່າຜູ້ຜິດເປັນຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດເດັດຂາດ

ໂດຍຊົງໃຫ້ທິດຄວາມຊົ່ວຂອງບົດຕົກແກ່ບຸດຫຼານຈົນເຖິງຊົ່ວອາຍຸທຸກສາມແລະທຸກສີ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອ້ອນວອນພຣະອົງ ຂໍຊົງອະໄພຄວາມຊົ່ວຂອງຊົນຊາດນີ້

ຕາມຂະໜາດແຫ່ງພຣະເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແລະເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງອະໄພຊົນຊາດນີ້

ນັບແຕ່ອີຢິບຈົນເຖິງບັດນີ້. ແລະພຣະເຢໂຮວາຕັດວ່າ, ເຮົາໄດ້ອະໄພແລ້ວຕາມຄໍາຂອງເຈົ້າ;

ແຕ່ຕາບໃດທີ່ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ແທ້ ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະເຕັມໄປດ້ວຍສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຢໂຮວາ.

ເພາະວ່າຄົນທັງປວງເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງເຮົາ ແລະການອັດສະຈັນຂອງເຮົາ

ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກະທຳໃນອີຢິບແລະໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ ແລະບັດນີ້ໄດ້ທົດລອງເຮົາສົບເທື່ອແລ້ວ

ແລະບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ; ແນ່ນອນວ່າ

ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຫັນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສ້າງບານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ

ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກທີ່ຍິວະເຮົາຈະໄດ້ຫັນແຜ່ນດິນນັ້ນ: ແຕ່ຄໍາເລັບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ

ເນື່ອງດ້ວຍວ່າມີຈິດໃຈອົກຢ່າງໜຶ່ງຢູ່ໃນຕົວເຂົາ ແລະໄດ້ຕິດຕາມເຮົາຢ່າງໝົດໃຈ

ເຮົາຈະນຳເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປນັ້ນ ແລະເຊື່ອສາຍຂອງເຂົາຈະຄອບຄອງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ຈົດເລກ 14:11–24.